

HART EN HOOFD

Het hart houdt zich bezig met dingen waar het hoofd geen weet van heeft. Ooit gehoord van iemand die al op grote afstand wijsheid uitstraalde. Ik dacht toen: deze moet ik onthouden. Maar juist daarvoor ging het opvallen dat tussen gevoelsleven en ratio bijna altijd een diepe kloof ligt, bij iedereen en in de meest uiteenlopende omstandigheden. Zo werd die *wise crack* over hart en hoofd geleidelijk aan een gewone, open deur.

Als zeilersvolk maken we de ruzie tussen ratio en gevoel constant mee. We hangen een dag lang als een koude natte dweil in de kuip tegen wind en golven in te sturen en verkopen die ellende aan onszelf met de drogreden 'dat het erbij hoort'. We weten dat het niet gezond is om drie tot vier etmalen non-stop en vrijwel zonder slaap aan een prestatietocht mee te doen, maar we doen het toch. We bezuinigen op van alles en nog wat om een handvol nieuwe elektronica of een extra voorzeil te kunnen kopen en vinden het daarna best dat we het navigatiespeeltje maar zelden echt nodig hebben en de zeilen in de praktijk niet vaker gaan wisselen.

Al eens aan het eind van een seizoen de agenda teruggebladerd en uitgerekend wat één uur zeilen je heeft gekost? Een optelsom gemaakt van het aantal uren dat je moet werken om je resterende vrije tijd in een boot te kunnen zitten? Ik heb slechte ervaringen met dergelijke analyses. Ze brengen feiten aan het licht waarmee mijn hoofd genadeloos wil afrekenen. Maar dan komt het hart in opstand. Wie wint? Bijna altijd het hart. Het zorgt er listig voor dat ik feiten ga relativeren of zelfs ontkennen en uiteindelijk laat het me met een grote boog om die onwelkome informatie heen manoeuvreren. Ik heb er vrede mee, vooral omdat ik van puur verstandelijk beredeneerde besluiten maar zelden blij word, terwijl de acties vanuit het hart vaak een lange nasleep hebben van plezier en geluk.

Zo stond ik ooit in Portsmouth een half uur in de regen te wachten op een Engelsman die me in een rubberbootje naar zijn voor anker liggende jacht zou brengen. Het oerdegelijke houten scheepje was van zijn vader geweest en nu te koop. Ik had er mijn zinnen op gezet. Zeiknat klommen we aan boord. Verse

verf kon niet verhullen dat er nogal wat achterstallig onderhoud was. De tuigage werd gepresenteerd als een *racing rig*, maar de boot was met een meer dan twee meter te lange mast stomweg zwaar overtuigd. Ik begon te twijfelen. 'Niet doen!', zei de stem in mijn hoofd, maar net niet overtuigend genoeg. Toen ging de motorkist open. Op de robuuste fundatie stond een museumstukje met glanzend gepoetste koperen leidingen en kraantjes, een 2-cilinder Stuart Turner tweetactmachientje van 8 pk. Ik had nog nooit zoiets gezien in een zeiljacht. Ik was verkocht.

Een maand later zeilde ik samen met mijn vader IJmuiden binnen. Zelfs de grote zeesluis deden we onder zeil, want we kregen de motor niet meer aan de praat. Daarna begon het: motor helemaal uit elkaar, wat een genoeg. Toen op de old-timermarkt op

we verkopen ellende aan onszelf met de drogreden 'dat het erbij hoort'

jacht naar onderdelen. Een glorieus moment toen we via de Vereniging van importeurs van verbrandingsmotoren het adres kregen van een fietsenmaker in Noord-Holland die (eveneens bij ingeving) al jaren eerder een hele voorraad onderdelen uit de failliete boedel van Stuart Turner had opgekocht. Met die motor kwam het weer helemaal goed en ook met de noodzakelijke reparaties aan de kiel, het dek en het interieur. En natuurlijk kwam er op termijn een compleet ander tuig, nu een zoals de ontwerper het had bedoeld. Aan het eind van een driejarenplan hadden we méér in de verbeteringen geïnvesteerd dan in de aankoopsom. Geen moment spijt van gehad, want nooit meer zo'n fijne boot gehad, terwijl de koop zeer waarschijnlijk niet door zou zijn gegaan als we dit scenario van tevoren hadden bedacht.

Dit is geen pleidooi voor roekeloosheid, wel voor keuzes waarvan je gelukkig wordt. 'Gebruik je hoofd, volg je hart', luidt een slogan van een Nederlandse bankinstelling. Ik ben het daar helemaal mee eens.

ROB BIJNSDORP is journalist, communicatieadviseur en zwerver op en langs het water. De nieuwste ontwikkelingen in jachtontwerpen en navigatie-elektronica gaan aan hem voorbij. Maar des te meer gaat zijn aandacht uit naar de kwaliteit van het leven aan boord en naar de bijzonderheden van het water waarop we varen.